

Arrest

nr. 85 001 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DOCQUIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Kirkuk in Centraal-Irak. U bent tot het vierde leerjaar naar school gegaan. U zou slechts in beperkte mate kunnen lezen en schrijven. In 2007 zou u brandstof beginnen verkopen zijn op de autostrade en dit met behulp van mobiele tanks. U zou regelmatig brandstof hebben afgenomen van een Arabische leverancier. Eind september 2011 zou deze man door leden van de Asayesh zijn gearresteerd toen hij bij u zes vaten kwam afzetten. De auto van de man werd eveneens in beslag genomen. Op 2 oktober 2011 zou uw vader u 's avonds zijn komen ophalen. Omstreeks 18u00 zou er een zwarte opel omega het terrein zijn opgereden. Onmiddellijk hierna zouden een aantal onbekende mannen jullie onder vuur hebben

genomen. Uw buur Shirwan zou hierop hebben teruggeschoten. U en uw vader zouden zijn weggesprongen achter een hok. Uw vader zou zijn gewond geraakt aan zijn linkerkaak. Nadat het schietincident was geëindigd, zou u samen met Shirwan uw vader naar Altun Kopri gebracht hebben om hem daar in een apotheek te laten verzorgen. Men zou zijn kaak hebben genaaid. Diezelfde namiddag nog zou uw oom, de broer van uw vader, jullie hebben opgehaald. Jullie zouden in de dagen die volgden bij uw oom zijn gebleven. Ongeveer één week later zouden jullie zijn teruggekeerd naar uw werkterrein aan de autostrade. In het schuilhok zouden jullie een dreigbrief hebben aangetroffen. Uw oom zou u de brief hebben voorgelezen. Er was in geschreven dat men u ervan beschuldigde verantwoordelijk te zijn voor de arrestatie van hun vriend. Men zou u daarom willen vermoorden. Naar aanleiding van deze dreigbrief zou u besloten hebben het land te ontvluchten. Op 20 oktober 2011 zou u naar Turkije gereisd zijn, waar u op 22 oktober 2011 aankwam. Op 1 november 2011 zou u vanuit Turkije naar België gereisd zijn, waar u op 9 november 2011 aankwam. Op 10 november 2011 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst is het opvallend dat u, sinds uw aankomst in België, klaarblijkelijk niet heeft geïnformeerd naar de actualiteit van uw problemen in Irak, toen u telefonisch contact had met uw familie. U kon enkel zeggen dat uw familieleden het goed stellen in Irak. U stelde wel dat uw familieleden omwille van uw problemen zijn verhuisd. Zij waren met andere woorden erg betrokken bij uw problemen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 62-69). Het is dan ook onbegrijpelijk dat u geen enkele moeite heeft ondernomen om bij uw familie naar de actuele stand van uw problemen te informeren of na te gaan of er zich in dit verband, na uw vertrek, nog bepaalde zaken of onregelmatigheden hebben voorgedaan. Dat u klaarblijkelijk heeft nagelaten dit te doen, ondermijnt in ernstige mate uw geloofwaardigheid. U kwam in dit verband niet verder dan te stellen dat men het wel zou hebben gemerkt mocht er zich in Irak nog iets hebben voorgedaan, een toch wel laconieke uitleg voor iemand die verklaart uit vrees voor zijn leven zijn geboorteland te hebben verlaten.

Verder verklaarde u bij aanvang van het gehoor dat u samen met uw oom aangifte heeft gedaan van de dreigbrief die u op 15 oktober 2011 had ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 8). U verklaarde op 16 oktober 2011 naar de politie te zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS, vraag 6) waar u die dag zelf ook een kopie van uw aangifte zou hebben ontvangen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 10). U herinnerde zich wel niet meer met wie u precies contact had gehad in het politiekantoor van Azadi (zie gehoorverslag CGVS, vraag 12). Verder lichtte u nog toe wat u samen met uw oom heeft verklaard en heeft laten noteren in de aangifte (zie gehoorverslag CGVS, vraag 13). Het moge duidelijk zijn dat u, althans volgens deze verklaringen van u, wel degelijk persoonlijk aanwezig was bij de aangifte op 16 oktober 2011 op het politiekantoor. Echter, later legde u heel andere verklaringen af in dit verband. U liet plots optekenen dat alleen uw oom de aangifte had gedaan van de dreigbrief (zie gehoorverslag CGVS, vragen 144 en 145). U werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen. U verklaarde dat u die dag niet naar buiten durfde te komen en u herhaalde dat uw oom alleen aangifte had gedaan (zie gehoorverslag CGVS, vraag 146). Uw verklaringen zijn aldus incoherent. Deze plotse wijziging in uw verklaringen komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Op de vraag of uw oom, op het moment van de aangifte, had verwezen naar het schietincident dat plaatsvond enkele dagen voordat u de dreigbrief had ontvangen, antwoordde u negatief. Nochtans had u eerder nog laten optekenen dat uw oom alles over uw problemen had verteld aan de politie van Azadi (zie gehoorverslag CGVS, vraag 148). Het is dan ook onbegrijpelijk dat hij dit schietincident onvermeld liet, gelet op het feit dat dit wel degelijk fundamenteel deel uitmaakte van uw problemen. U antwoordde hierop dat uw oom niet naar dit incident had verwezen omdat hij de problemen voor jullie niet erger wilde maken. Uw oom vreesde dat u, uw vader en mogelijks ook uw buurman zouden worden ondervraagd indien hij het schietincident had vermeld. Dit zou jullie mogelijks meer problemen hebben opgeleverd (zie gehoorverslag CGVS, vraag 151). Deze uitleg kan niet overtuigen. Het is immers niet logisch, zelfs ongerijmd, dat uw oom het te riskant vond om te verwijzen naar het schietincident, maar geen graten zag om aangifte te doen van de dreigbrief die het gevolg was van dat schietincident.

In ditzelfde verband is het opvallend dat u van de dreigbrief geen kopie kan voorleggen. U verklaarde dat de dreigbrief was afgegeven aan de lokale politie en dat u er geen kopie van kan bekomen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 159 en 160). Dat de lokale politie geen kopie zou bezorgen van de dreigbrief die uw oom hen zelf had bezorgd, is onbegrijpelijk.

Het feit dat u geen enkel idee heeft over wie er verantwoordelijk was voor de feiten die u zijn overkomen: het schietincident op 2 oktober 2011 en de dreigbrief op 15 maart 2011 (zie gehoorverslag CGVS, vragen 154-156), tast uw algemene geloofwaardigheid verder aan. Zo is het in dit verband onbegrijpelijk dat u niet eens weet of er al dan niet een organisatie was vermeld in deze dreigbrief (zie

gehoorverslag CGVS, vraag 135), temeer uw oom u de dreigbrief had voorgelezen. Dat u dergelijke cruciale informatie over de dreigbrief en dus uw belagers zou zijn vergeten of niet zou hebben gevraagd, is ongeloofwaardig. Minstens mag worden verwacht dat u zou kunnen duiden wie u te vrezen heeft of uit welke hoek de bedreigingen kwamen.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen heeft u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt.

Ter staving van uw asielrelaas legde u enkel uw identiteitskaart en uw bewijs van nationaliteit voor. Deze documenten bevestigen uw persoonsgegevens dewelke hier niet ter discussie staan. Deze door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te wijzigen.

U haalde verder aan dat u binnen een aantal weken nog een bijkomend politieattest zou bezorgen aan het CGVS. Tot op heden heeft het CGVS dit stuk niet ontvangen.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkook in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkook te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkook merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkook is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkook. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkook leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkook" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkook is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkook subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkook nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkook dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkook aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkook blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkook is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkook, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkook actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkook aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker haalt de schending aan van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat de juridische kwalificatie van het CGVS onterecht is en het CGVS een vergissing van appreciatie heeft begaan. Verzoeker verwijst naar nr. 199 van de proceduregids van het UNHCR. Hij stelt dat het risico voor zijn leven nog steeds aanwezig is omwille van de veiligheidssituatie in Kirkook.

2.2. Verzoeker verwijst slechts naar wetgeving zonder deze in concreto toe te passen op de bestreden beslissing. Daargelaten of ontvankelijke middelen worden aangevoerd, blijkt dat hij geen poging onderneemt om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

De bestreden beslissing vindt in feite en in rechte steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij op generlei wijze wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de, blijkens de terechte beslissing, vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier omtrent de situatie in Centraal-Irak, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS